

Slovo k povzbuzení na neděli 11. srpna 2024, na 19. neděli v mezidobí – B
Biblická čtení: 1Král 19,4-8; Ž 34; Ef 4,30-5,2; Jan 6,41-51

Milé sestry, milí bratři,

v **prvním čtení** jsme dnes slyšeli úryvek z **První knihy královské**. Přenesl nás do poloviny 9. století př. Kr., do doby vlády severoizraelského krále Achaba. Jeho ženou byla Jezábel, původně fénická princezna, která do Izraele nejen stále více vnášela své pohanské zvyky, z pohledu Jahvistického kultu modloslužbu, ale svého manžela sváděla ke stále větším nepravostem, a to i bez ohledu na jakékoli náboženství. Proti tomu všemu, rozhorlen pro Hospodina a jeho věc, vystupuje prorok **Eliáš**, první a zároveň největší ze všech starozákonních proroků, vzor pro všechny následující.

Setkáváme se s ním krátce **poté**, co na hoře Karmel symbolickým znamením zvítězil nad baalovými proroky, pohanskými věstci či kněžimi, následně je nechal pochytat a 450 jich pobít u potoku Kišon. Královna **Jezábel** si proto žádá **Eliášovu smrt**. On **utíká**, všemi opuštěn, má všeho dost, lehne si pod jakousi kručinku, keřovitý strom, a **chce zemřít**. Hospodin však posílá **anděla**, který mu ukáže na upečený chléb a džbán vody a vyzve proroka, aby se najedl a napil, tím posílil a pokračoval čtyřicet dní a čtyřicet nocí v cestě na Boží horu **Choreb** (neboli Sinaj). Tam se Eliáš – jako kdysi Mojžíš – setká se samotným **Hospodinem**. Zjeví se mu však **nově**, ne v bouři a vichru, ale v jemném a tichém vánku.

Starozákonní úryvek uvozuje **evangelium**, v němž pokračujeme v naslouchání Ježíšově velké **Řeči o chlebu života**, jak nám ji zaznamenal evangelista Jan. **Kristus sám** je chlebem života, vztah s ním člověka **sytí**, naplňuje a těší, jedinečně pak **eucharistie**. Toho byly **předobrazem** chléb a voda, kterými se měl posílit ve starozákonním čtení Eliáš. A také posílil a šel a prorokoval dál.

Vztah s Bohem, v Novém zákoně **skrze Krista**, je skutečně něčím, co má **sílit** člověka, dávat jeho životní cestě dobrý Boží rozměr, **Boží vztah**. Zvláště důležitá je tato posila v situacích, v nichž má člověk pocit, že by si také nejraději lehnul pod nějakou kručinku a usnul, přeje si umřít. Vztah s Bohem ho má posílit jít dál cestou, na jejímž konci bude nějaká nová **teofanie**, setkání s Bohem.

Tou cestou je **život sám**, který má být naplněn snahou o **dobro**. Snaha o dobro má být naším prorokováním, horlením pro Boží věc, základním nasměrováním a životním rozhodnutím člověka, naplní jeho času, a to i navzdory jeho dílčím a jednotlivým pádům.

V **životě** jako takovém a ve všech **dobrych snahách**, snahách o dobro nás chce Bůh posílit. Živý vztah s Bohem skrze vztah s Kristem má potenciál posilovat člověka na cestě životem, na jeho dobrých cestách, dávat mu důvod po nich jít dál, vracet se na ně, když z nich nějak sejde či na nich upadne. I proto, **aby** se po určitých úsecích cesty – třeba čtyřicetidenních – mohl nově a nově **setkávat s Bohem**, zakoušet ho v jeho **teofaniích**.

Z těchto důvodů už i sama cesta, **pozemský život a snaha o dobro**, čili o prospěšnost, mají **smysl**. A obsah. Takový, jaký například apoštol Pavel (či někdo z jeho žáků) tak pregnantně vyslovil v dnešním **čtení druhém**: «Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy». Právě to má být náplní křesťanské cesty životem: Být **syčen Bohem** a z nasycení se snažit sytit **dobrem, milosrdenstvím a odpuštěním** i své okolí. «On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha» píše apoštol Pavel na jiném místě.

Co si tedy snad z **dnešního Božího slova** můžeme odnést?

Zaprvé, že **náš vztah s Bohem** nám byl dán, aby nás **sytil**, naplňoval, těšil, prozařoval náš život a naše jednání, dával nám sílu žít, jít a konat dobro. Že **Boží posila** má i své konkrétní a nějak vnímatelné **podoby**, zvláště **eucharistii**. A že vztahu s Bohem se je třeba aktivně **otevřít**, zavnímat anděla. Že **ve vztahu s Bohem**, ne jakoby nebyl, je třeba jít životem.

Zadruhé, že **vztah druhých s námi** má být pro ně také nějakým nasycením, pomocí, dobrým **ochucením** jejich života. O což se máme také snažit, zvláště v takových obdobích svého života, kdy se nám poštěstí, že si Boha užíváme, kdy intenzivněji vnímáme jeho existenci a blízkost, kdy se nám nějak nově zjeví.

A zatřetí, že nejen cíl – nebeská blaženost – ale už **i cesta** k ní, pozemská pout' životem, má **smysl**. Protože **život a dobro** mají smysl. Navíc platí, přinejmenším do jisté míry, že **jaká cesta**, takový cíl, jaký život, jaké vztahy v něm, taková **věčnost**.

Milé sestry, milí bratři, **vzpomeňme** tedy **na Eliáše**. Kdykoli, stále, zejména však ve chvílích, kdy budeme chtít si už jen lehnout a umřít, kdykoli budeme mít všeho a vší dobré námahy již dost. Vzpomeňme a porozhlédněme se kolem sebe, zda nějaký **anděl** – Boží posel – nám k hlavám nepoložil pokrm a nápoj. Jakože položil, přinejmenším **Pán Ježíš sám sebe**, jedinečně v **eucharistii**. Jezme a pijme, načerpejme Boží sílu, buďme jako **Eliáš**.

Ale chtějme se stát i **anděli** druhým lidem, dalším a dalším Eliášům, je aspoň nějak sytit, těšit a posilovat. Což není snad opovázlivě rouhavá tužba. Vždyť křesťanská tradice nám nabízí ve svých textech a představách řadu nějakých fúzí postav andělských a lidských a dokonce i Boha samotného. V různých vyprávěních a legendách leckdy nejde rozklíčovat, zda šlo o Boží dotek, andělský dotek, anebo službu lidí. Andělé něco někam přenesli, a přitom to možná byli jen lidé, slyšíme leckde.

Neklíčujme proto, syťme se raději Bohem jako **Eliáš**, posilujme se Božími věcmi. A ochucujme si navzájem život dobrem, milosrdenstvím a odpuštěním jako **andělé**. Kéž by nám všem tak život, i navzdory všem těžkostem a trápením, podstatně **chutnal** a jednou, až se zde na zemi uzavře, nám ještě nekonečně více zachutnala i **věčnost**. Dá-li Bůh.

Ostatně **radostí ze života** a **skutečným dobrem** snad nejvíce posloužíme životu samotnému, tomu na zemi i jeho zvěčnění.